

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Fuge dilecte mi, assimilare capree hinnuloq[ue] ceruorum super montes
aromatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

COMMENTAR. LIB. VI. 119

(Inquit) audire uocem tuam. Quō c' Nimirum ita sicut scriptū est. Narrabisq; filio tuo in die illo dicens. Hoc est quod fecit dñs mihi In manu. n. fortis eduxit me de ægypto. Ferit q̄si signū ī manu tua, & quasi monumentum ante oculos tuos, & ut lex dñi semper sit in ore tuo. Nam te ueraciter ego eduxi de Aegypto, de tenebris huius seculi, de seruitute peccati, in terram istam fluentem lac & mel, ut habitares in hortis istis, in omnibus scripturarum sacramentis, ubi ueraciter sunt fontes & riuilactis & mellis, fluētes de spiritu dei & hominis Iesu Christi dilecti tui. Fac igitur ut dixi, fac me audire uocem tuam, ita ut lex dñi semper in ore tuo sit, nunc prædicando, nunc orando, nunc psallendo. His namq; modis libenter audio uocem tuam: & ut amplius sapienter ac sollicite id facias, ecce dico tibi, amici auctoritatis, etiam illi quos non uides corporalibus oculis, sancti scilicet angeli, iuxta illud: In conspectu angelorum psallā tibi. quid tādē o dilecta dicis.

Fuge dilecte mi, assimilare capree hinnū locū ceruorum super montes aromatum.

O uocem dignam auditu dilecti, uocē de corde fidelis & mente humili. Hoc enim est quod anima quælibet fidelis & sapiens dicere consuevit. Domine non sum digna, ut intres sub tectum meum, non sum digna ut in me ostendas frequentem p̄nitiae uel uisitationis tuæ miraculum. Fuge (inquam) dilecte mi. Non quæro in præsenti uita gloriam, sed desydero gratiam: non quæro claritatem miraculorum, sed opto remissionē peccatorum. Fuge (inquam) dilecte mi, & saltus homini similes saltibus capreæ aut hinnuli ceruo

Fac me
audire uo
cem tuam
Exo. 13.
Deut. 6.

Psal. 157.

Petitio
Helizæi

4. Reg. 2:

Fuge dile
cte mi, ga
incōprehē
sibilis es
Psal. 30

Mōtes a-
romatum
sunt sancti.

RVPE. IN CANT. CANT. CAP. VIII
matum, super præcessa merita sanctorum atque
perfectorum. ¶ Qui sancti atque perfecti sunt,
& causam præsentem habent, ut necessario mi-
racula fiat, illorum est aliter dicere: Exempli grā.
Helizæi prophetæ, qui meritorum bene consci-
us, & causam habens præsentem, propter quam
oporteret miracula facere: Oro (inquit ad Heli-
am) ur fiat spiritus tuus duplex in me, & ita fa-
ctum est: duplicita ēm̄ quam Helias iste miracu-
la opatus est, ut aliquos de populo reuocaret ab
impietate Iezabel, & a peccatis Hieroboam, q
peccare fecit Israhel. Sed & in hoc fuge dilecte
mi, ut semper sis in comprehēsibilis. Nam istud
concedendum est tuæ maiestati, ut nō possis cō-
prehendi, semperq; sis desyderatus ac desydera-
bilis, nosque lateat, quamdiu sumus in hoc cor-
pore, quam magna sit multitudo dulcedinis tuæ
quam abscondisti timentibus te. Fuge fuge cau-
nos comprehendisse arbitremur, sequentes ut cō-
prehēdamus. Mōtes mōtes aromatū, ecce super
uos dilectus, assimilatus capreae hinnuloque cer-
uorum. Dicit autem ad quendam unus ex a-
amicis, sapiens admodum: si etiam sciisset affli-
ctum uel percussum legitimate consolari. Vo-
ca ergo si est qui respondeat tibi, & ad aliquem
sanctorum conuertere. O montes sancti, cau-
sam singulorum & omnium nostrum in uno
illo. In quem hoc dictum est recognoscimus,
& iecirco quod illi ab animo indiscreto datum
est consilium, nos discrete suscipimus, & se-
qui desyderamus. Ille enim uidelicet Iob,

COMMENTAR. LIB. VII. 120

quod interpretur dolens, & in eo quod Satan ex petivit eum ut tentaret. & in eo quod tentatus, fidelis inuentus est, omnium, qui pie uolentes uiuere in Christo, persecutionem patiuntur, dolores & gemitus, & subsequentes consolationes in semetipso præmōstrauit: & in respōsis suis ab illicis dūraxat cognoscitur, qcūq; pro causa pietatis, seu toris uisibiliter, seu intus inuisibiliter ab inuisibilibus inimicis tribulatur. Ad quē igitur uestrū cōuertemur? In quo ex oībus uobis fugiē tē dilectū citius cōsequemur & cōprehēdimus: O beata Maria, mons mōtiū, uirgo uirginū, sc̄tā sc̄tōr̄, ad oēs quidē cōuertimur mōtes aromatū, & uocamus ut respōdeāt nobis, et hoc est quod unusq; nostrū dicit. Leuaui oculos meos in montes, unde ueniet auxiliū mihi: sed ad te p̄cipue cōuertimur, ad te p̄x cāteris oculos nostros leuamus, tuū p̄x oībus auxiliū suspiramus. Per sanctū uteri tui sacramētū, & illū q; a-nimā tuā p̄ trānsiuit gladiū, obtine, ut uideamus ipsam illūniationē montiū æternor̄, scilicet dilectū & ex dilectō dilectū, simulq; dilectionē amboꝝ, id est, patrē & filiū & spiritū sc̄tūm deū unum, uiuū & uerū, cuius regnū & impiū p̄manet in seculorum. A m e n.

[Ecce cādide lector, habes hic septem libros
Commentior̄ in Cantica Canticor̄, de incarnatione uidelicet filij dei, ab omnibus iamdiu defūderatos, Authore Ruperto, Abbe Tuitiensi,

M. D. XXVII.

1. Tim. 3.

Scti a nobis iuocādi sunt oēs maxime mater dei Psal. 120.

Lucæ. 2
Gene. 19